2 Corinteni 4:1-18. De ce **nu *cădem* de oboseală** ?!

În primul capitol am văzut că era vorba despre mângâierea lui Dumnezeu în planul vieţii.
În capitolul 2 a fost vorba despre mângâierea lui Dumnezeu în reabilitarea unui sfânt păcătos care se pocăieşte
În capitolul 3 am vorbit despre mângâierea lui Dumnezeu în slujba glorioasă a lui Hristos.
Nu vom coborî de pe vârful muntelui, ci vom rămâne tot aici, la înălţime, în timp ce vom vorbi despre mângâierea lui Dumnezeu în slujba suferinţei pentru Hristos. Poate chiar vom urca mai sus şi vom ajunge într-o atmosferă în care mie, cel puţin, îmi este greu să respir. Numai că Pavel ne cheamă: "Veniţi, veniţi aici, sus!" Şi noi ne dorim acelaşi lucru.

1.Avem o slujbă dată de Dumnezeu.v.1-6. Slujirea lui Pavel este descrisă în cap.anterior: o chemare glorioasă care aduce omului viaţa, mântuirea, neprihănirea, o lucrare de transformare a omului. Slujba este un dar de la Domnul, şi nu se datorează a ceea ce sunt sau am făcut noi.1 Timotei 1:12-17

Cum priveşti lucrarea, ca pe o povară sau ca pe o bucurie?

Neemia 6:3. Au existat atâtea presiuni asupra tuturor înaintaşilor noştri, iar ei nu au renunţat.
Dacă nu sunt absolut sigur că Domnul M-a chemat, repede aş cădea.
Această slujbă ne-a fost încredinţată de Domnul Isus, şi sunt sigur de asta. Slujba apostolului era pusă la îndoială de unii. Dar Pavel şi-a făcut datoria până la capăt, iar la un moment dat a chemat alături de el în lucrare oameni care să ducă Evanghelia mai departe. Asta înseamnă să fii chemat, adică să fii responsabil.
2 Cor.1:8

Ştim că de multe ori Domnul Isus i-a chemat pe mulţi să vină după El în lucrare, iar ei au refuzat. Tu ai simţit chemarea? Ce ai făcut de atunci?

Un mare predicator a fost întrebat odată de un alt frate dacă să renunţe la predicare:"nu ştii că îngerii de la tronul de har îşi doresc să fie în locul nostru să predice ei"

-nu lucrezi singur, ci împreună cu alţii şi din alte biserici. Nu este „eu", ci noi, pluralul.

-nu cădem de oboseală. Mai repede cazi când eşti singur. Când Moise nu mai putea ţine mâinile sus, Aaron şi Hur l-au sprijinit.v.1 şi v.16. Mica 7:8 şi Prov.24:16
Oboseala poate avea 2 surse: în firesc şi în natural.
Firea pământească: Adam cade în păcat – Esau(Gen.25.29) – Amalec – Agag – Haman – Maleahi 3:1 – Romani 9:13 (Evrei 12:16).
Trupul: bătrâneţea. Moise a fost înlocuit de Iosua. Dar toţi liderii şi-au pregătit din timp urmaşii. Ilie a făcut 16 minuni, iar Elisei 32. Ucenicii au făcut lucrări mai mari decât Învăţătorul lor...deci lucrarea merge din ce în ce mai bine dacă o luam pe fir....dar ce se întâmplă la voi?! Unde aţi greşit?
-nu stricăm Cuvântul Lui Dumnezeu. 2 Cor.2:17. Când nu trăim adevărul şi nu ducem Cuvântul Domnului aşa cum ne-a fost lăsat, stricăm. 2 Tim.2:15.
Oamenilor le este mai uşor să creadă o minciună decât un adevăr. Astăzi mulţi membri ai aşa ziselor religii au fost odată membri în bisericile noastre.

Cum să fiu, ce să fac, ca să fiu primit de orice cuget omenesc, înaintea Lui Dumnezeu? Fapte 23:1;24:16;26:22; 2 Tim.4:1.

-Să fie Lumină:
„Ci”-contrast. 2 Feluri de (i)luminări : una falsă şi care orbeşte – Matei 4:8,Ioan 9:41, iar alta adevărată – care luminează inima. Ps.119:115”o lumină pe cărarea mea”.
Nu suntem de vină noi sau Evanghelia noastră, că unii nu vor să creadă !
Noi Îl propovăduim pe Hristos, nu pe noi, noi suntem robii voştri pentru Isus, noi suntem luminaţi ca să luminăm. Psalmi 36.9, 2 Cor.5:17
Iudaizatorii se scoteau pe ei în evidenţă. 2 Cor.10:12-18.
Pavel era un om foarte smerit. El direcţiona oamenii spre Hristos.

v.6 O noua creaţie! Dumnezeu creează slujitori!

2. Secretul unei astfel de puteri se află în poziţia noastră: **în Hristos**! Ştiu ce am în Hristos! De aceea în loc să mă plâng pentru ceea ce nu am, mă bucur şi lucrez cu ceea ce am.
Evreii ieşiţi din Egipt – locul spre care mergeau era Canaanul pământesc, noi am mers spre o Persoană: Isus Hristos. Evrei 3,4 vorbesc despre „odihnă”. Isus era în Tatăl şi se odihnea. Dar cine lucra? Tata! Noi suntem în odihnă în Hristos, şi în noi, prin noi lucrează Hristos.
Care este comoara de aici? v.7 Hristos este în noi! În El avem totul deplin.

3. Explicaţii. Iată de ce noi nu cădem de oboseală. De fapt omul nostru de afară se trece, îmbătrâneşte, dar cel lăuntric se înoieşte în fiecare zi.

Cumpăna de la hotar: întristările şi lacrimile noastre pentru lucrarea Lui, lucrează şi se fac o greutate mare, care când e suficient de mare, pare că ne duc în jos,dar de fapt ne duc în sus!

Noi ne uităm=arată dorinţa noastră, căutarea noastră, ea este în sus spre cele veşnice.